ליקוטי עצות — ספירה ושבועות

מוֹעֲדֵי ה' – סְפִירָה וְשָׁבוּעוֹת[א]. עַל־יְדֵי שִׁמְחַת פּוּרִים בְּהַמְחָאַת כַּף וְרִקּוּדִין, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְקַיֵּם מִצְוַת סְפִירַת הָעֹמֶר בִּשְׁלֵמוּת, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְקַבָּלַת הַתּוֹרָה בְּנִגְלֶה וְנִסְתָּר: (לק"א סי' י' אות ח')

[ב]. כָּל מַה שֶּׁהָעוֹלָם מְדַבְּרִים בְּכָל יְמֵי הַסְּפִירָה, הֵם מְדַבְּרִים רַק מֵהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם. וּמִי שֶׁהוּא מֵבִין יוֹכַל לִשְׁמֹעַ וְלֵידַע זֹאת, אִם יַטֶּה אָזְנוֹ הֵיטֵב לְסִפּוּרֵי דִּבְרֵיהֶם יִשְׁמַע שֶׁהֵם מְדַבְּרִים רַק מֵהַסְּפִירָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם: (לק"א סי' קפ"ב)

[ג]. מ"ט יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם כְּנֶגֶד מ"ט שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵם כְּנֶגֶד מ"ט אוֹתִיּוֹת שֶׁבִּשְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים, שֶׁעַל־יְדֵי אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁעָרִים אָנוּ צְרִיכִין לָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְשָׁבוּעוֹת הוּא בְּחִינַת שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מַה שֶּׁהוּא יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה כִּבְיָכוֹל, דְּהַיְנוּ שֶׁיָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. וְכָל אֵלּוּ הַשְּׁעָרִים זוֹכִין לְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶן וּלְפָתְחָן עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים (עַיֵּן תְּשׁוּבָה ל"ב). עַל־כֵּן צְרִיכִין לְזָהֵר בְּיוֹתֵר בְּמ"ט יְמֵי הַסְּפִירָה לוֹמַר תְּהִלִּים בְּכַוָּנָה, כְּדֵי לְזְכּוֹת עַל־יְדֵי תְּהִלִּים לְכָל שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה הַנַּ"ל שֶׁהֵם כְּנֶגֶד יְמֵי הַסְּפִירָה, שֶׁבָּהֶם אָנוּ צְרִיכִים לְהִטָּהֵר מִזֻּהֲמָתֵנוּ וְלָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יָשׁוּב אֵלֵינוּ בְּשָׁבוּעוֹת כַּנַּ"ל: (לק"ת סי' ע"ג)

[ד]. טְבִילַת הַמִּקְוֶה בְּשָׁבוּעוֹת הוּא חֶסֶד עֶלְיוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים וְדַעַת נִפְלָא מְאֹד. כִּי שָׁבוּעוֹת הוּא שֵׂכֶל דַּק וְעֶלְיוֹן וְגָבוֹהַּ מְאֹד, שֶׁהוּא חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים מְאֹד. כִּי הָרַחֲמִים הֵם כְּפִי הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר. אַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לְקַבֵּל קְדֻשַּׁת שָׁבוּעוֹת, בִּפְרָט הַמִּקְוֶה שֶׁל שָׁבוּעוֹת שֶׁהִיא מִקְוֵה שֶׁל שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הַקְּדֻשָּׁה וְהַטָּהֳרָה עַל יִשְׂרָאֵל אָז: (לק"א סי' נ"ו אות ז')

[ה]. בְּשָׁבוּעוֹת מְקַבְּלִין הַתּוֹרָה, וְאָז יְכוֹלִין לְקַבֵּל חִיּוּת חָדָשׁ וּלְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה לְהָרֵאָה: (לק"א סי' רס"ז)